

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

3. Dies Maii. Tres cruces in uno loco erant: in una latro liberandus, in altera latro damnandus, in medio Christus, alterum liberaturus, alterum damnaturus. S. August. Epist. 48.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Christiani Militis Majus.
 Tolle aurum, nullum stringetur fertum. Aperi divi-
 tum thecas, & apothecas, & clades Martis januas.
 Imminue opulentis ope s, & nullus per campum de-
 bacchabitur miles. Sola ad bellum avaritia canit bel-
 licum. Nam propter pecuniam multi evomunt pur-
 puream, sine purpura animam : multi aut jugulant,
 aut jugulantur. Hoc vitium facilius ab omnibus ar-
 guitur, quam expellitur. Utinam tanto illud prose-
 quereinur odio, quantum meretur ! Sed ne ego ino-
 lito penso desim, hoc adstruo theorema, quod canit
 Poëta,

Sistudeas nummis, prefers mox infima summis.

3. D I E S M A I I.

Tres cruces in uno loco erant : in una latro liberandus, in altera latro dam-
 nandus, in medio Christus, alterum liberaturus, alterum damnaturus. S.
August. Epist. 48.

*Crucis I.
timor.*

CRUX hodie inventa debet nobis esse fax , qua ardeamus eam invenire. Quisquis optat post nubila phœbum , post te-
 nebras lucem ; quærat cum Helena crucem. Sed cùm (uti monuit tessera) sint ternæ cruces, rejicien-
 da est illa, in qua malus, eligenda altera, in qua bonus latro, sed & præeligenda etiam huic est ea, in qua pe-
 pendit medius , inter homines , ac Deum mediator. Hic anima medio tutissima pendet : ut libens sic pen-
 deas,

deas, non illibenter hæc tecum expende. Tota Christi vita, à primo quo cœpit spirare momento, in utero matris, usque ad ultimum, quo expiravit in patibulo crucis, fuit perpetua crux. Non tunc tantum bajulavit crucem cùm eam humeris ferret per plateas Jerusalem, sed cùm esset infans unius diei, cùm esset duodecim annorum puer, cùm esset in domesticis latebris Josephi adolescens; cùm esset matri subditus juvenis, cùm prædicaret regnum Dei, jam vir. Pependit igitur in cruce, non tribus tantum horis, sed triginta tribus annis. Tunc tantum desit pati, quando incepit mori.

II. Vult ille, cuius voluntas, volendi est regula, ut & nos crucem accipiamus, eumque cruciferi sequamur, qui est via, si volumus lauriferi assequi, qui est vita. Quid est crucem ferre, nisi paupertatem divitiis, dolorem voluptati, ignominiam honori præferre? Hoc nos jussit facere, & quæ jussit ipse, fecit. Cogita paupertatem quamvis gravem, cruciatum quamvis acerbum, contumeliam quamvis indignam; omnibus quæ potes concipere, quin & fingere, majora sunt quæ Christus pertulit. Quidquid ergo jussit præcepto, perfecit exemplo. Itaq; si ad credendum sè penumero, magis quam ratio, hominis dicit auctoritas, huc ubi Christus est docens, ubi Deus est imperans, omnium debet assensio totis viribus advolare. Deinde quis non debeat omnibus votis, tanquam votorum suminam expetere, ut honoribus à Deo quantum potest maximis afficiatur? sed non habet honores Deus, neq; celsiores, neq; clariiores iis, quos ipse sibi elegit, quibusq; impen-
sè delectatus est. Hi autem sunt paupertas, ignominia, cruces;

cruces ; atque in societatem horum honorum nos
semper admisit, quos ad gloriam elegit, & unicè di-
lexit. Hinc non unus, non pauci , non plures, non
plurimi, sed ad unum omnes, (a) *Omnes*, inquit A-
postolus, *qui volunt piè vivere, persecutionem patien-
tur*. Si vis ergò Christum sequi , debes persecutio-
nem pati.

III. Quod si cupidus es honoris & gloriæ, sita est
in cruce, in qua pependit ille, cui soli debetur omnis
honor & gloria. Si omnium ferè contensu, eo ho-
noris, dignitatisque crux Christi processit, ut in Re-
gum frontibus ex auro geminisque conspicua re-
splendeat, cur dedecora , contumelia , ac cruciatus,
qui non possunt esse sejuncti , adeò in hominum op-
inionibus viluerunt, ut nihil illis indignius, nihil tur-
pius, nihil otiosius existimetur? si crucem in templis,
aris , sacerdote veneramur, si in ædibus, in vestibus,
in ipso diadematæ Regio , in corona Cæsarea, hono-
ris causa defigimus , cur in opinione nostra omni
honore spoliamus? cur eandem ex animis, ex pecto-
ribus , ex cordibus nostris per contumeliam evelli-
mus? nomen tantum , & imaginem retinemus cru-
cis, rem , & significationem ejusdem repudiamus.
Nam crucem existimamus illud solum esse lignum,
vel æs, vel aurum , vel argentum, unde conflatur,
Erramus, atque decipimur : etenim major pars e-
jus, in rebus continetur , quas tantopere horremus,
atque refugimus; videlicet damna, dedecora , exilia,
verbera, tormenta , cruciatus, falsas accusationes,
iniqua judicia, egestatem: dolores, mortem, quæ
omnia crucis nomine intelliguntur. Denique toties
dicitur

(a) 2. *Timoth.* 3. 12.

Majus.

Tessera.

337

dicitur defunctis: Lux perpetua luceat eis: nunquam
eris in cœlo particeps illius lucis, nisi fueris in terra a-
micus crucis: ex præfatis exurget hæc veritas:

Menti major erit lux, major quo fuerit crux.

4. DIES MAII,

Impietas est, unum Deum non colere,
aut nunquam coluisse, aut quem cole-
bat, demisisse. *Augustinus super Psal. 50.*

Impietas I.
in Deum.

Hæc informis tessera, proderet
cujus sis classis: in quacum-
que accensearis, necesse est,
impius censearis. Quot sunt in
mundo vani homines, utinam tantum vani, & non
insigniter impii, qui cum sint à Deo, studiosi sicut tamen
colunt agrum quam Deum: qui neque Dei unquam
reminiscuntur, ut ei serviant, neque ejus imperii, ut
illi obediant, neque pauperum, ut illis succurrant,
neque vitæ suæ, ut eam corrigant, neque consciencie,
ut eam expient, quibus sola ad vivendum dux est
corrupta natura: & sic pecudum ritu in pastum se
totos abjiciunt; unumque illis est opus, scelera
sceleribus accumulare; unus labor, Deum execran-
dis flagitiis ad iracundiam provocare; adeoque cœ-
lum, & terram abominabilibus criminibus infestare.
O si quis es talis, omni ex parte es ipso qui est deter-
rimus, dæmone deterior; si spectes naturam, est
extra controversiam; si mores, si acta, & illud extra
omnem dubitationis est aleam. Etenim dæmonis

Pars II.

Y

per-